

TIEMPO DE GENEROSOS Y CAUTIVOS , en el Ateneu Salvadora Catà de Girona

A la taula amb Isidre Pallàs i Manel Aisa, i Isidre comença a parlar d'en Manel tal com ell l'havia conegut, fen referència a quant aquest pintava parets com en Salvador Seguí i després al Mercat de Sant Antoni quan aquest tractava de guanyar-se la vida venent llibres.

Un cop iniciava la presentació del llibre, és construir el marc fantasmagòric que el franquisme havia creat a tota la península, i la revenja del franquisme sobre els dits republicans, i en aquest cas principalment amb els anarquistes, aquells que havien anat al front voluntaris amb la columna Durruti, o participaren en les patrulles de controls, en algun ajuntament revolucionari, o bé persones que arribarem a formar part de les col·lectivitzacions o del CENU, o que en algun moment és sospites de què formes part de la gent que crema esglésies i altres estris religiosos.

Vàrem tenir temps de recuperar a historiadors com Pastor Petit que sense ser sospitós d'anarquisme, en els seus treballs sempre diu que la principal repressió en el bàndol república, es produeix quan el SIM agafa el control de la policia estatal republicana, és a dir, a partir de mitjan 1937, abans no pas. Tot i que sempre ens parlen dels incontrolats, i de les patrulles de control que eren de tots els grups i partits la mirada és pels llibertaris o POUM.

També dels números que canten, quant a la repressió en temps de guerra d'un sector i l'altre, i sabem que al bàndol franquista la repressió fou el doble de gent morta i després continuaren.

En acabat vàrem tenir temps de parlar d'Assumpció Puigdelloses afusellada, de Floreal Barberà i el seu germà, el primer com a passador dels Pirineus, el segon en un grup denominar Club Náutic Trevol "CNT", recordem que cenetistes hi havia uns 25000 afiliats a mitjans dels anys cinquanta a Catalunya solsament del sector tèxtil.

També i força sobre el cas de Justo Bueno Pérez, que va acabar els seus dies al Camp de la Bota, i tal com deia Aisa, sempre va ser un gran militant anarquista que caldrà explicar bé i amb detall la seva vida.

Igualment vàrem tenir temps de parlar del Grup del Passatge Vilaret de Barcelona, del grup del Poble Nou, de Wenceslao

Uribe, d'en Faceries, que va morir, assassinats amb trenta-set anys.

Per acabar amb un molt interessant debat, allí hi havia dues persones que sortien en la cronologia que ens presentava en Manel Aisa i la companya d'un altre dels protagonistes.

Al final passada de llarg l'hora i mitja entre presentació i debat, donarem pas a què, l'Ateneu Salvador Català recuperes el seu pols i continua amb la seva quotidianitat.

En el context una exposició sobre Salvador Seguí de la CGT.

Salut i moltes gràcies a la gent de la Salvadora Catà que va tenir cura de tot l'acte i de la gent que participa i dona caliu a aquesta mena de xerrades de vegades tan difícils.

Manel de Sucre i Cortiella

